

Τελικά, η Ανω Κρύα Βρύση μίλησε δια στόματος κ. Κώστα Αναγνωστοπούλου, για να μάς ανακοινώσει ότι για την “απραξία” και την “χειμερία νάρκη” τής ΟΦΣΕ φταίνε η Ορθοδοξία και οι “κομμουνιστές” στην Κοινότητα! Και όχι μόνον αυτό, σύμφωνα με επιστολή του (Ο Κόσμος, 16 Απριλίου 2009), με τίτλο “Αρχιεπισκοπή και Κοινότητα τροχοπέδη τής ΟΦΣΕ”, η Αρχιεπισκοπή και Κοινότητα “δεν πονούν και αδιαφορούν για το κύρος τού Ελληνισμού”, αλλά και “ούτε η Ορθοδοξία, ούτε ο Κομμουνισμός έχουν γλώσσα και πατρίδα, ούτε α-κόμη και παράδοση”!

Δηλαδή, ο συμπάροικος, βάλθηκε στα καλά καθούμενα να μάς τρελάνει, χωρίς φόβο για την ψυχική μας γαλήνη και πολύ πάθος για πατριδοκαπηλεία.

Ο κ. Αναγνωστόπουλος έχει ιερό δικαίωμα να πιστεύει ό,τι θέλει, να είναι αντικομμουνιστής και αντικληρικός, να πιστεύει ακόμα ότι η Ανω Κρύα Βρύση θα μπορούσε να υποκαταστήσει την Αρχιεπισκοπή και την Κοινότητα, εκείνο που δεν έχει δικαίωμα να κάνει είναι να αποφασίζει ποιοί από εμάς στην παροικία δεν έχουμε γλώσσα και πατρίδα, που σημαίνει η συντριπτική πλειοψηφία μας αν υπολογίσουμε αυτούς οι οποίοι είναι Ορθόδοξοι και.. αριστερών κατευθύνσεων.

Δεν μάς τα λέει καθόλου καλά ο κ. Αναγνωστόπουλος και υποτιμά τη νοημοσύνη τής παροικίας με την απόπειρά του να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, δηλαδή το γεγονός ότι –με τις απαραίτητες εξαιρέσεις– τα εθνοτοπικά σωματεία μας έχουν κλείσει τον κύκλο της χρησιμότητάς τους, επειδή δεν φρόντισαν να ανανεωθούν, να προσαρμοστούν στις νέες συγκυρίες και να προετοιμάσουν τη διάδοχη κατάσταση, ενώ κάθονται πάνω σε δεκάδες εκατομμύρια δολάρια.

Όμως δεν είναι μόνο ο κ. Αναγνωστόπουλος που λέει τέτοια παράξενα, γιατί πριν μερικές ημέρες άκουσα και από τα επίσημα χείλη υποστηρικτή τής Ανω Κρύας Βρύσης ότι στην παροικία μας υπάρχουν 50 (πενήντα) σωματεία με πλούσια

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και...μη

δράση! Φυσικά, υπάρχει δράση και... δράση. Υπάρχει η κοινωνική δραστηριότητα με τις χοροεσπερίδες που πραγματικά είναι πλούσια, υπάρχει η δράση τού ΣΑΕ με πολυδάπανα συνέδρια και τζάμπα τουρίστες που και αυτή είναι πλουσιώτατη, υπάρχει και η δράση τής ΟΦΣΕ που είχε... κατατρομάξει τους πολιτικούς και άλλους υπεύθυνους, όπως ισχυρίζεται ο επιστολογράφος, σε σημείο “που αναγνωρίστηκε από το επίσημο κράτος σαν ο μόνος οργανισμός που αντιπροσώ-

δεν ήταν αναγνωρίσιμους σαν μόνους οργανισμούς που αντιπροσώπευαν τον Ελληνισμό, αλλά πολιτικές σκοπιμότητες που απέτυχαν παταγωδώς.

Αποδείχτηκε ότι τα εθνοτοπικά σωματεία μας δεν είχαν την πείρα, τις γνώσεις, την οικονομική διαφάνεια, μα προπαντός την μαζική υποστήριξη τής παροικίας για να εκμεταλλευτούν τις μεγάλες ευκαιρίες που μάς πρόσφεραν οι αυστραλοί πολιτικοί.

Αν αυτά τα πολύτιμα περιουσιακά

ΒΑΛΘΗΚΑΝ ΝΑ ΜΑΣ ΤΡΕΛΑΝΟΥΝ! Ε, όχι και τροχοπέδη τής ΟΦΣΕ η Αρχιεπισκοπή και Κοινότητα!

πυε τον Ελληνισμό”.

Ο κ. Αναγνωστόπουλος δεν έχει αντιληφθεί προφανώς ότι υπάρχει και η άλλη δράση η ουσιαστική, αφού ενδιαφέρεται τόσο πολύ για τη γλώσσα και την πατρίδα μας. Εκτός από τις εκκλησιαστικές ανάγκες των πιστών που εξυπηρετεί, η Αρχιεπισκοπή προσφέρει μέσα από τους φορείς της, όπως και η Κοινότητα, με τεράστιο κόστος και κόπο την ελληνομάθεια, τον πολιτισμό μας, την κοινωνική πρόνοια και την φροντίδα των ηλικιωμένων μας.

Η προσφορά τού οικοπέδου στην ΟΦΣΕ από τον τότε πρόεδρο Μπάρι Ανσουερθ και αργότερα η προσφορά μεγάλης περιουσίας στο κέντρο τής πόλης από τον πρόεδρο Νέβιλ Ραν στην Ελληνική Λέσχη,

στοιχεία είχαν δοθεί στην Αρχιεπισκοπή ή στην Κοινότητα θα είχε μείνει ανεκμετάλλετο δεκαετίες ολόκληρες το οικόπεδο στο Kempers Creek επειδή 30 τόσο ηγέτες σωματείων δεν μπορούν να μοιράσουν δύο γαιδάρων άχυρα, ή θα είχε χαθεί το κτήριο στο κέντρο τής πόλης από απαράδεκτες ενέργειες συμβουλίων τής Λέσχης?

Θα μπορούσε ποτέ η ΟΦΣΕ να ανταποκριθεί στις ανάγκες του Ελληνισμού κτίζοντας κολέγια, γηροκομεία και γηριατρεία, Θεολογική Σχολή, κέντρα πρόνοιας και οργανώνοντας μεγάλα Φεστιβάλ ελληνικού πολιτισμού όπως αυτό που απολαμβάνουμε σήμερα?

Αν ο κ. Αναγνωστόπουλος έβγαζε τις παρωπίδες, δεν θα έβλεπε στο Όπερα Χάουζ και το Ντάρλινγκ

Χάρμπουρ τις “διαμελισμένες σάρκες” τής Αρχιεπισκοπής και Κοινότητας, όπως γράφει και δεν θα αγανακτούσε, αλλά όπως η συντριπτική πλειοψηφία μας που και πατρίδα έχουμε και γλώσσα, θα έβλεπε χιλιάδες παιδιά μας να τιμούν την εθνική μας γιορτή, με ελληνικές σημαίες, με ελληνικούς χορούς, με ελληνικά τραγούδια, με ελληνικά ποιήματα, με ελληνικές παραδοσιακές στολές, με ελληνική υπερηφάνεια. Όπως εγώ και χιλιάδες άλλοι συμπάροικοι θα ένιωθε υπερήφανος βλέποντας εκατοντάδες αυστραλογεννημένα μας να κυκλοφορούν ανάμεσα στις μυριάδες ξένους στο Ντάρλινγκ Χάρμπουρ, τυλιγμένα σε ελληνικές σημαίες διαφημίζοντας τις ελληνικές ρίζες τους στην μεγάλη εκδήλωση τής... κομμουνιστικής Κοινότητας για την Ελλάδα ρε γαμώτο και με κόστος εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια κάθε χρόνο!

Σέβομαι την ελεύθερη γνώμη, αλλά δεν αντέχω την αδικία και η κριτική τού κ. Αναγνωστοπούλου και των λίγων που συμμερίζονται τις απόψεις του για την Αρχιεπισκοπή και την Κοινότητα είναι εκτός πραγματικότητας. Δεν λέμε ότι όλα είναι ρόδινα σ’ αυτή την παροικία και κάθε μέρα τονίζουμε τις ελλείψεις, αλλά θα τελειώσουμε με την παρατήρηση: Όπως αποδείχτηκε, η παροικία μπορεί να ζήσει άνετα και να προκόψει έστω με την “απραξία” και την “χειμερία νάρκη” τής ΟΦΣΕ, αλλά θα ήταν αυτή που είναι σήμερα χωρίς Αρχιεπισκοπή και Κοινότητα? Με τις εκκλησίες της, με τα κολέγια, τα απογευματινά και Σαββατιανά σχολεία που διδάσκουν τη γλώσσα και πολιτισμό μας σε χιλιάδες παιδιά και εγγόνια μας, με τα γηροκομεία που φροντίζουν άψογα τούς ηλικιωμένους μας, με τα κέντρα πρόνοιας, με το Φεστιβάλ και με το κύρος που αναγκάζει τους πολιτικούς ηγέτες τής χώρας να δίνουν το παρών και στις δύο εθνικές μας γιορτές, επειδή βλέπουν έναν παλλόμενο, μαχητικό Ελληνισμό γεμάτο ζωντάνια και όχι “διαμελισμένες σάρκες” που αναφέρει ο κ. Αναγνωστόπουλος?

* Τα Ελληνικά

Surprise, surprise! Κλείνει το Τμήμα Ελληνικών στο Πανεπιστήμιο NNO από έλλειψη φοιτητών, όπως είχε προβλέψει η στήλη και έγινε στόχος επιθέσεων από ακαδημαϊκούς και απρόσωπους μυστικοσύμβουλους που διαπραγματεύονται το μέλλον τής γλώσσας μας στα Πανεπιστήμια τής NNO.

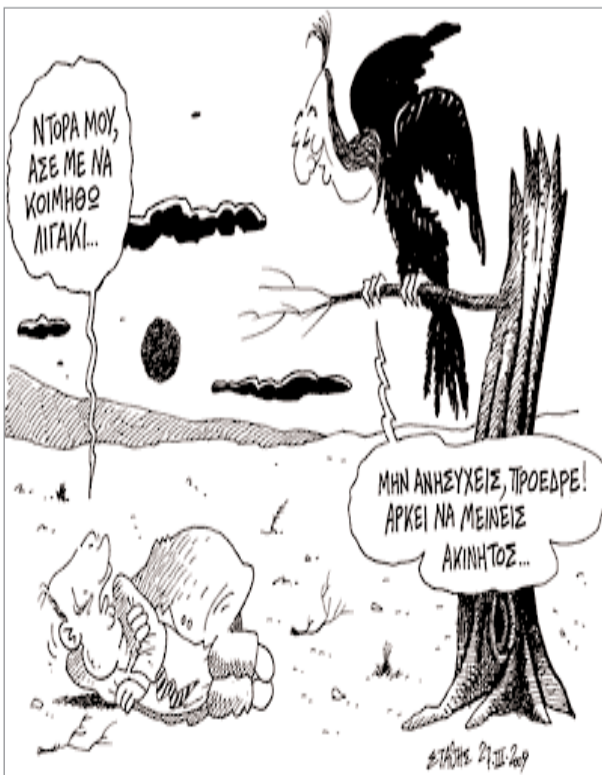
Προβλήματα αντιμετωπίζει και το Τμήμα Ελληνικών στο Πανεπιστήμιο Σίδνεϊ, παρά τις διαψεύσεις και τις απειλές να μάς μηνύσουν στα δικαστήρια επειδή το αναφέρουμε. Γεγονός, είναι ότι το Τμήμα Ελληνικών στο Πανεπιστήμιο Σίδνεϊ δεν κινδυνεύει να κλείσει επειδή, ευτυχώς, υπάρχει το κληροδότημα Λουράντου, αλλά η πρυτανεία απειλεί και έχει δικαίωμα να μειώσει τον αριθμό των ακαδημαϊκών μας ανάλογα με την μείωση στον αριθμό των φοιτητών.

Το χειρότερο σενάριο είναι να παραμείνει ανοικτό το Τμήμα Ελληνικών με έναν μόνο λέκτορα και χωρίς φοιτητές. Είναι αυτό το ζητούμενο, όμως? Να έχουμε Τμήματα Ελληνικών εικονικής πραγματικότητας?

Προσωπική μου άποψη είναι ότι δεν φταίνε για τη θλιβερή κατάσταση οι πρυτάνεις, αλλά οι ξερόλες μας που δήθεν μελετούν το πρόβλημα και δεν μπόρεσαν να εντοπίσουν τα πραγματικά αίτια τής αδιαφορίας των παιδιών μας για να τρέχουμε και να μην φτάνουμε σήμερα.

Πριν 15 χρόνια, ο τότε πρόεδρος τής πάλαι ποτέ κραταιάς Ελληνικής Λέσχης, κ. Σταύρος Βλά-

χος, είχε δώσει επιταγή \$10.000 στο Πανεπιστήμιο NNO εκ μέρους τής οργάνωσής του για το Τμήμα Ελληνικών και όπως όλοι μας, ασφαλώς με θλίψη βλέπει σήμερα την εξέλιξη, επειδή οι υ-

πεύθινοι δεν μπόρεσαν να προλάβουν το κακό. Η μείωση στον αριθμό των φοιτητών δεν άρχισε φέτος ή πέρσι και έπρεπε να είχαν ληφθεί μέτρα πολύ πριν.

Γι’ αυτό πιστεύουμε ότι χρειαζόμαστε την βοήθεια πολύ έμπειρων ειδικών που θα μελετήσουν το πρόβλημα και θα μάς συμβουλευθούν ανάλογα για να μπορέσουμε να σώσουμε τη γλώσσα μας, αν αυτό είναι εφικτό τόσο αργά.

* Καλόο!

Απλά σκέψου ότι αν δεν υπήρχε ο γάμος, οι άντρες θα περνούσαν τη ζωή τους θεωρώντας ότι ποτέ δεν κάνουν λάθη.

Ακόμη ένα:

- Γιατί δεν φτιάχτηκε το γήπεδο του Παναθηναϊκού;

- Γιατί κατά την εκσκαφή βρήκαν αρχαία! Ένα ύπελο και ένα πρωτάθλημα!

* Μια λέξη κάθε ημέρα

Κάθε κατεργάρης στον πάγκο του: Παροιμιώδης φράση που παραπέμπει στο σκληρό καθήκον της κωπηλασίας των καταδίκων στα πλοία. Η λέξη κατεργάρης, μεσαιωνική, που δηλώνει πλέον τον παμπόνηρο, τον πανούργο άνθρωπο, είχε αρχικά τη σημασία: ο λάμνων (= κωπηλάτης) εις κάτεργον (= πλοίο στο οποίο δούλευαν κατάδικοι, γαλέρα), θέση του στο πλοίο ήταν ο πάγκος, σανίδα πάνω στην οποία κάθονταν οι κωπηλάτες.